

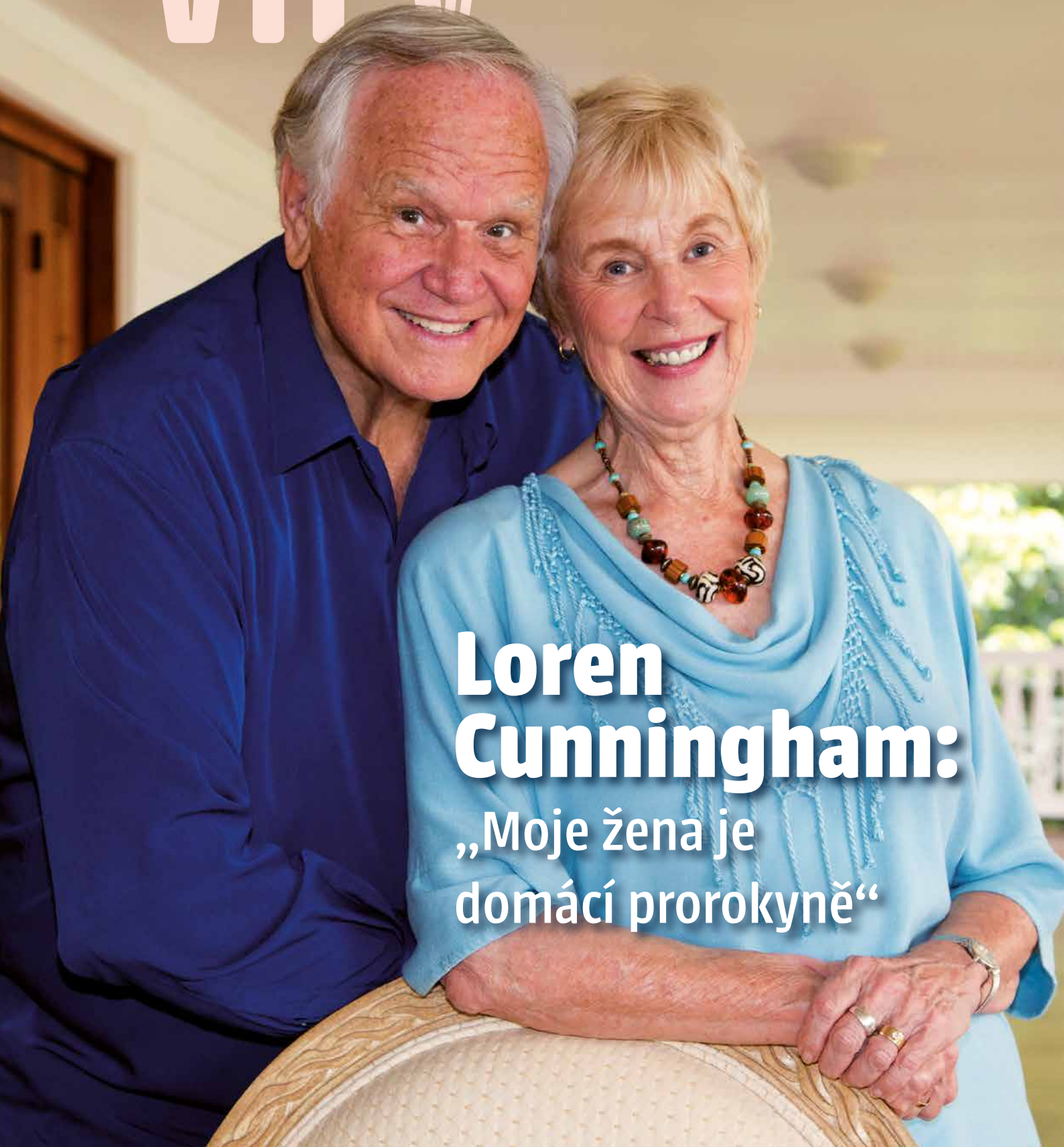
ŽIVOT VÍRV

Proměna
společnosti
evangeliem

**Pornografie
– co s ní
a jak z ní**
/ 12

**Zranění syna:
Nedokázala
jsem si odpustit**
/ 18

**Archeologická
bitva
o Jericho**
/ 24

**Loren
Cunningham:**
„Moje žena je
domácí prorokyně“

Co najdete v tomto čísle

ÚVODNÍK

- 4 Z krizí se rodí nové začátky**
Pavel Černý

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

- 6 Spokojenost je opomíjené ovoce Ducha**
Vicki a Robert de Hoxarovi,
Daniela Kenningová

ROZHOVOR

- 8 Bůh nemá předsudky, když vás chce použít**
Loren Cunningham

TÉMA: SVOBODA OD PORNOGRAFIE

- 12 Je to příliš velké pokušení na to, abychom o něm mlčeli**
Marek Macák
- 15 Jak skoncovat s pornografií**
Lucie Vlasáková
- 16 Kořeny nemravnosti a jak se jí bránit**
James Cecy
- 16 Porno pro mě bylo únikem z reality**
Pete Lupton

MŮJ PŘÍBĚH

- 18 Zranění synka jsem si nedokázala odpustit**
Štěpánka Urbánková

VEDENÍ, PASTORACE

- 20 Čtyři pohledy na vedoucího**
David Novák

Z HISTORIE

- 22 Naučil 100 milionů lidí číst**
Frank Charles Laubach,
Jaroslav Pleva
- 24 Archeologická bitva o Jericho**
Daniel Němec

PŘIPRAVUJEME

- **rozhovor: Jeff Manion**
 - o vedení neúspěšného a úspěšného sboru
- **Byl Ježíš pacifista?**
 - Smí křesťan použít zbraň?
- **Bezdětnost: Když děti nepřicházejí...**
- **Sherlock Holmes**
 - a záhada spiritistické seance (povídka)

ŽIVOT VÍRY

PROMĚNA
SPOLEČNOSTI
EVANGELIEM

ROČNÍK 31 / ČERVEN 2020

CENA 45 Kč / 1,90 €

Život víry je měsíčník vydávaný Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misii a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů.

KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o prohloubení.

PŘEDPLATNÉ A DISTRIBUCE

Časopis objednávejte pomocí formuláře na webu www.zivotviry.cz nebo na e-mailové adrese predplatne@zivotviry.cz, popř. na tel. číslo 284 841 922.

Předplatné lze zahájit kterýmkoliv měsícem roku. Jednotlivá čísla lze zakoupit také v **audioverzi** a jako **PDF** (viz www.zivotviry.cz).

Předplatné, distribuce a reklamace **na Slovensku**:
Knihkupectvo Jonatán, Legionárska 2,
811 07 Bratislava, tel. 02/555 63 040,
e-mail: jonatan@vvh.sk, web: www.jonatan.vvh.sk

Distribuce **pro zrakově postižené** elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 00 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@scps.diakonie.cz

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Bc. Lucie Vlasáková, DiS., Ing. arch. Tomáš Dittrich

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír

Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová

Sazba: Ondřej Pumr

Korektury: Bc. Lucie Vlasáková, DiS., Zdenka Brázdilová

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman

Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8

tel.: 284 841 922, e-mail: redakce@zivotviry.cz,

web: www.zivotviry.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147

Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Uzávěrka **rádkové i plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možnosti, s 50% příplatkem. Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme. Podmínky inzercí: <http://zivotviry.cz/inzerce>

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky krátiť. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xero kopií, pouze zdarma.

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

když jsem uvěřil, setkával jsem se s Bohem, když jsem byl sám, i ve sboru. Jeho přítomnost na shromážděních jsem pocítoval tak intenzivně, že jsem si byl jist, že uvěří kdokoli z mých nevěřících přátel, když tam přijde (přiznávám, mylil jsem se). Vážil jsem si svědectví sboru, ale nikoli svého svědectví. V určitém období jsem měl pocit, že lidé, kterým říkám o Bohu, jsou chudáci, když evangelium slyší od tak pochybného křesťana. Zdálo se mi, že jsem duchovně do té míry splasklý, že k nim moje poselství o Kristu nemůže proniknout.

Později mi to došlo: Nejde o mě, ale o evangelium. Jsem chatrný, ale přináším to nejlepší, co existuje. I od pochybného prodejce bych koupil 350 let starý výtisk Komenského i raritní vydání Bible kralické z roku 1596 (samozřejmě jen v případě cenové dostupnosti, a pokud by to nebylo kradené). Uvědomil jsem si konečně, že když mě lidé potkávají, dostávají šanci natrefit na slova života. Nemám se jim za co omlouvat. Jsem prostě nositelem kvality.

To, na co bych měl být hrdý, jsem schovával a někdo zas vystavuje na odiv to, za co by se měl stydět. Cizoložníci neměli před lety v politice šanci, ale aféra s Lewinskou Clintona příliš nepoškodila. A pan prezident Klaus se svými aférami s letuskami vlastně skoro chlubil – liberální Česko nemá v této oblasti tolik předsudků jako Amerika.

Zatímco čeští uvědomělí VIP cizoložníci exhibují, někteří křesťané se v kruhu známých nepochlubit, že jsou svým partnerům věrní, zvláště když ti kolem zrovna dávají k lepšímu své mimomanželské zápletky. Bruce Marshall napsal, že pokrytectví bývalo daní, kterou neřest platila ctnosti, nyní však (kniha vyšla v roce 1948) je daní, kterou platí ctnost neřesti.

Omluva křesťanů za to, že žijí slušněji než většinová společnost (naneštěstí se to netýká úplně každého z nich), přerůstá ve skrývání víry. Jedna botanička z akademie věd mi řekla, že kdyby se před svými mezinárodními kolegy přiznala k víře ve stvoření, přestala by pro ně existovat.

Někteří křesťané, kteří nevěří v makroevoluci, mají neurčitý pocit, že jsou vadní (to není případ té botaničky, ta jen hájila holou existenci). Ale jde to ještě dál. Je spousta křesťanů, kteří v přirozený výběr věřit začali. Nějak nedomysleli, že jestli jsme se v průběhu milionů let stali lidmi kvůli bezskrupulóznímu zabíjení všeho slabšího, co nám konkurovalo, není už vedle nás žádné místo pro Pána Boha, aspoň ne pro toho jen dobrého. Křesťan zastávající evoluční teorii by za svůj život neměl děkovat jen Bohu, ale také smrti, bez které by se nikdy nestal člověkem. Navíc se v makroevolučním modelu vytrácí pojem hříchu. Museli jsme vraždit neandrtálce a i všechny ostatní slabší a hloupější, abychom se stali těmi, kterými nás Evoluce chtěla mít. Od kdy tedy vražda začala být hříchem? Nemyslet, radši být současný, přijatelný...

Jak je to s věčným trápením těch, kdo odmítanou Krista? Ježíš o tom mluví ve všech evangeliích, ale anglikánská církev tuto nauku opustila, podobně jako řada dalších teologů z jiných církví. Jak by dobrý Bůh mohl dovolit něco takového! To, že mi něco nejde do hlavy, je směrodatnější, než že se o tom píše v Bibli!

Generační posun mezi evangelikály nastal i v pohledu na poslední věci. Zatímco nedávno zesnulý Billy Graham, ikona světového evangelikalismu, věřil ve vytržení církve a v příchod Antikrista (teď nechávám stranou takové detaily, jako co z toho má být dřív), dnešní mainstreamový evangelikalismus (aspoň u nás) tyto nauky postupně sdílet přestává. O jiných církvích ani nemluví – posledním doloženým katolíkem,

Stydět se za kvalitu?

který věřil ve vytržení církve, byl svatý Jan, když psal 19. kapitolu knihy Zjevení.

Cizoložství nebývá v církvích hodnoceno kladně, ale předmanželský sex, sňatky s nevěřícími a stále častěji i praktikování homosexuality jsou brány za něco normálního. Tady jsou ale na tom římští katolíci zase o fous lépe než většina ostatních církví. Když se rozhlížím po českém evangelikálním Sijónu, vidím zastánce těchto Písmem zapovězených kroků na mnoha místech, kde by pro ně ještě nedávno prostor neexistoval.

Když jsem v roce 1993 natáčel rozhovor se synodním seniorem ČCE a řekl mu, že je v jednom pražském sboru farář, který kolem sebe shromažďuje věřící homosexuály, nevěděl o tom a nevěřil, že by někdo s teologickým vzděláním mohl souhlasit s jejich sexuální morálkou. Dnes jde v ČCE o mainstreamový názor a „disidenti“ byli vytěsněni až někam na Valaško a Slezsko.

Ale sestupme do bližších sfér. Před pár lety jsem na Evangelikálním fóru moderoval diskusi mezi zastáncem liberálního a evangelikálního přístupu k homosexualitě. Najít evangelikálního teologa, který by se chtěl této diskuse zúčastnit, bylo obtížné. Nakonec se mi jeden bratr nabídl. Když ale došlo na lámání chleba, „v září reflektorů“ tento brilantní teolog a výborný kazatel nebyl ochotný říci, zda praktikování homosexuality pokládá za hřích, nebo ne. Dodnes jeho názor neznám; až ho zase uvidím, budu se ho muset přeptat.

Ve chvíli, kdy by se měli přiznat ke Kristu, k biblické teologii nebo aspoň morálce, strkají mravně zdraví křesťané hlavu do písku, zatímco křiklouni a sekerníci plní agresivity, hlavně proti homosexuálům a zastáncům evoluce, kteří by měli někam zalézt, se hlásí ke svatým věcem, mlátí jimi druhé po hlavě (většinou na internetu) a tím dělají Pánu Bohu ostudu. Tito „pravověrní“ jsou Kristovu duchu asi vzdálenější než oni ustrašení liberální evangelikálové. Jak absurdní situace! Jak komplikované východisko pro šíření Božího království!

Tomáš Dittrich

